

Augsburg, 11. November 1567

An Joachim Camerarius d. Ä.

BSB, Clm 10370, Nr. 300.

Clarissimo viro, D. Ioachimo Camerario etc. Domino et amico suo colendo. Leipzig.
 S. D. Idem Reusnerus, Clarissime vir, officioso mendaciolo rem mihi quoque gratam fecit,
 eoque gratiorem, quod literas tuas toto amplius anno intermissas reuocauit: quae mihi non
 tantum praeclarae tuae erga me voluntatis, sed etiam restituae valetudinis argumentum essent.
 Audieram enim te Norimberga valetudine parum commoda discessisse. Sed vide vt nullum sit
 solidum gaudium. Idem εὐαγγελιστής, οὐ μάντις ἀλλὰ πεπειραμένος κακῶν, scribit, prope
 Ilmenoam sibi magnam pecuniae vim ereptam esse, ac abfuisse parum, quin Ibyci fortunam
 experiretur. Doleo vicem ingeniosi adolescentis et docti, idemque vereor, ne qua eius culpa in
 ista calamitate versata sit. Τῷ ἀλαρίχῳ τὸν παρά σου ἀσπασμὸν αὐθωρεὶ ἐπέστειλα. Is nunc
 Electoris Heidelbergensis σύνδειπνος est, vendita instructissima bibliotheca sua πολλοστοῦ
 μέρους τῆς ἀξίας, hic inuisus, et destitutus ab omnibus suis. Haec sunt siue fortunae ludibria,
 siue contumaciae ἐπιτίμια. De motibus Gallicis, de Belgarum oppressione, de incertis inducijs
 Turcicis, non dubito quin certiora habeas quam ego. Res meae veteri loco sunt, doceo paucos,
 nec magno cum fructu ἐν μισολόγῳ πόλει. Sed Oporinus, qui se in ocium contulit, me ociosum
 esse non patitur. Scholijs Isocraticis à me acceptis, efflagitauit emendationem commentarioli
 mei in officia, cui addere cogor et reliquorum libellorum explicationem meam. Quae me
 nugae dies noctesque occupant, et ab emendatione conuersionis Demosthenicae abstrahunt,
 οὕτω πόνος πόνω πόνον φέρει. Sed quid agam? Facilis descensus Auerni. Nosti reliqua. Te
 vnà cum tuis valere et florere, vt tua virtus et sapientia meretur, quàm diutissimè, ex animo
 Deum precor. Vale. Augustae. 3. Idus Nouembbris 1567.

Hiero[nymus] Wolfius
 tui obseruantiss[imus].